Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ut nullī habeat intra primū suū
litem. aut dubietātē. sēd uelut an
gelos sine litigio. ⁊ sine uidicio ho
mines esse fecisti. Ille aūt uere mit
pastor/credens qd dictū fiat/ueri
esse/oculos in celū extendens dicebat:
Grās tibi ago deus/qā ⁊ immeritū
pusillam mitate mea laicdcio frigi.
⁊ me erigiū ⁊ pctorē laterdōtē tuū
uocari. ⁊ pastere rōnabilē gregem
dignatus es. Nor ergo pusillam
mitate omī depōsita. gaudiū in hu
militate multū affuit. Hunc uero
ut quidā aiunt/inter imitat est ⁊
cōstantin/qui post exactū ipatore
extitit. amicus et filius erat.

Huius sē pitrarche tēporib ascen
dentes pse/captiuauerūt ⁊ pāti
sunt syriā. Itaq omis pene qui ef
figiebant man sine deo placū. ad
nomī hui ter beati. tāquā ad portū
sine fluctu ad aurebāt. abeo ⁊ ipi
suffragio ⁊ suscepte pfiui postula
tes. Quos btus iste hospicio tēpi
piebat et cōsolabat. ñ tāquā capti
uos. sēd quasi natura iuncti fratres.
Continuo g plagatos quidē/⁊ īfir
mos in reuiabatur ⁊ nosocomiis
fecit recūbere/pcipiens eis aurum
⁊ medicinā gratis īpendi. ⁊ tunc
recedere. qñdo vn qsq eorū ꝓ uolū
tate uellet. Eorū ū qui cā sam es
sent ⁊ egenī uenīebant ad tegī. ma
sculis qdē singulas siliqs dabat.
mulierib aūtē et puellis tāq in fir
miorib mēbris binas. Geniētib
g qbusdā indutis ornamētis aureis
⁊ dexterlib ⁊ qrētib elemosinam
referebant pitrarche hīs quib erat
regi credita. Ad quos ille beatus
tozuo oculo et seuera uoce usus/qm
qm mitis eēt ⁊ uisu hilaris dixit:
Siqdē humilis iohānis. ꝑmo xpi
dispensatores multis esse diuino p
cepto sine calliditate obedite dicenti.
Omī petenti te da. Si autē uerien
tes curiose inuestigauitis. de curio
sorū ministrorū ñ idiget. neqz hu
milis iohes. Si aūt ea que dāt mea
existerēt. ⁊ meū nata essent. fortas
se bene īmeis tenere existerē. Si ū q
dant dei st. utiqz in suis pceptis sūt
custodiri uult. Si aūt ex mēdicita
te aut modici fide illud timetis. ne
forte multitudo eorū que dant superet
inititū pecuniarū. ego uere pusillē fi
dei omūcuri ñ pricior. Etī si bene
placito deo actū est ut essem ego in
dignus dispensator ei munerū. si
totus mūdus egget alexandrie ele
mosine indigens. īmesos dei thesau
ros ñ angustabit neqz scīz ecclīz.
Omnīqz istos dimisisset vmiscē
que tractādēt illos defectio
ne ⁊ modicī fidē stūdens. locūtus
his qui ei cōsidebat. ⁊ admirabant
de adō dati ei cōpassione. Cū essem
inquiens adhuc in cypro iuuenis
quasi qndā annorū. uidēo una noc
tū qsi in somnis puellā qndā. cui
species sup solem splendebat. orna
tam sup omne humānū sensū. Que
uenit et stetit ante lectū meū ⁊ pul
sauit me latere. Exp gefactus uero
uideo ea in mutate stante. ⁊ estimau
ea esse mulierē. Signū g tractus
signatus dixi ei. Que es tu. Et
qmodo aus es intrare sup me dū
dormire. Habebat aūt coronā de
oliuarū ramis sup caput ei. Tunc